

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

at Loven forlænges indtil Udgangen af Juni 1943. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Forslaget til Gennemførelse i det høje Landsting.

Ingeborg Hansen: Da den højtærede Indenrigsminister nu har nedsat et Udvalg for at undersøge hele Spørgsmaalet vedrørende Gældsbe-
grænsningen, finder mit Parti ingen Anledning til paa nogen Maade at hindre, at Loven bliver forlænget i de ønskede 8 Maaneder. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Rahbek: Mit Parti kan under de foreliggende Omstændigheder anbefale det foreliggende Forslag til hurtig og velvillig Behandling.

Axel B. Lange: Det foreliggende Lovforslag bærer Titelen „Forlængelse af Gældsbe-
grænsningsloven“; men den Lov, hvis Gyldighed ønskes forlænget, har en anden Titel. Jeg synes derfor ikke, Betegnelsen er helt korrekt.

Formaalet med denne Lov var at holde Priserne særlig paa Landejendomme nede. Det kan næppe siges at være lykkedes, selv om man naturligvis vil kunne tro, at Priserne var steget endnu mere uden Loven.

Et andet og maaske det vigtigste Forma-
maal var at undgaa en høj Belaaning af Landejendommene, og dette opnaas naturligvis gennem denne Lov, naar man kun regner med tinglyst Gæld; det vil være overladt Fremtiden at erfare, om dette Gode ikke er opnaaet paa Bekostning af en lige saa stor eller større Forøgelse af den løse Gæld.

Selv om jeg saaledes stiller mig tviv-
lende heroverfor, erkender jeg, at naar man er kommet ind paa en saadan Lovgivning, maa man fortsætte. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Oluf Johansen: I de meget korte Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget ved dets Fremsættelse i Folketinget, siger Indenrigsministeren:

„Da de Forhold, som begrundede Lovens Forlængelse, stadig maa siges at foreligge, stilles der herved Forslag om at forlænge Lovens Gyldighedsperiode indtil 30. Juni 1943.“

Vi er enige i de Betragtninger, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at Loven forlænges for den foreslaaede Periode. Jeg indrømmer altsaa, at Begrundelsen stadig

foreligger; men en lige saa stærk Begrundelse kan vel fremføres for en mere dybtgaaende Lovgivning, der tager Sigte paa ikke blot at holde de unge ude fra Forhold, de ikke kan magte, men paa at sikre deres naturlige Ret til Hjem og Erhverv. Prisstigning paa Varer til Forbrug og Produktion vil i Tider som dem, vi gennemlever, bundfælde sig i højere Jord- og Ejendomspriser. Tiden nu danner i saa Henseende ingen Undtagelse fra tidligere Tider, slet ikke. Med stor Bekymring ser unge Landmænd Fremtiden i Møde. Uddannelse og Dygtighed i deres Fag begrunder deres Haab om eget Hjem, om selvstændig Bedrift, men Tiden gaar haardt imod denne Længsel. De unge sættes paa en Prøve, og jo flere Aargange der tælles blandt de udelukkede, desto mere forværres Forholdene; medens denne Udvikling foregaar, stiger Ejendomspriserne, bl. a. befordret af ledig Bykapital, i en saadan Grad, at der tegner sig en uheldig Forskydning i Helhedsbilledet af dansk Landbrug. Løfter om en Lovgivning, der skulde støtte de unge Landmænd i Erhvervelsen af egen Bedrift, er stadig blevet givet, og det er mit Indtryk, at vi snart staar over for en Indfrielse af disse Løfter. Vort Parti venter og haaber det; vi skal til sin Tid meget gerne medvirke til en saadan Lovgivning.

Ud fra denne Opfattelse gaar vi med til en Forlængelse af den gældende Lov indtil den 30. Juni 1943, dog med den sikre Forhaabning, at man ikke venter til dette Tidspunkt med at iværksætte den af os forventede Lovgivning.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Forslaget har faaet i det høje Landsting. Jeg skal blot sige, at i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Aksel B. Lange har jeg den bestemte Opfattelse, at den gældende Lov har virket i høj Grad hemmende over for Prisstigningen paa Landejendomme. Det er min Erfaring fra sidste Krig, at netop den frie Pantsætningsret, man dengang havde under de stigende Varepriser, i særlig Grad var medvirkende til den lange Række Ejendomshandler til stigende Priser med høje Prioritetslaan og flere og flere Prioritetslaan. Jeg tror, at den Omstændighed, at baade Købere og Sælgere havde Ret til og Adgang til at belaste Ejendommene med Prioriteter langt ud over, hvad der kunde forventes under normale Forhold, i Virkeligheden var en af de vigtigste Grunde til, at man fik den stærke Prisstigning paa Ejendommene og den store